

Z V O N

148 Main St. New Rochelle, N. Y. 10802.
P.O. Box 639 - Tel. (914) 636-4225.

PRÁVO OSOBY A SKUPIN NA SPOLEČENSKOU A OBČANSKOU SVOBODU V OBLASTI NÁBOŽENSTVÍ

Církev jde ve stopách Krista a apoštolů

Církev tedy, věrná pravdě evangelia, jde stejnou cestou jako Kristus a apoštolové, když uznává, že zásada náboženské svobody je ve shodě s důstojností člověka a s Božím zjevením, a když ji podporuje. Učení přijaté od Krista a od apoštolů v průběhu věků uchovávala a předávala. I když se v životě Božího lidu, putujícího proměnlivými lidskými dějinami, někdy vyskytl způsob jednání méně odpovídající duchu evangelia, ba dokonce mu odporující, přece vždycky zůstávalo učením církve, že nikdo nesmí být k víře nucen.

Tak kvas evangelia dlouho působil na lidskou mysl a ve značné míře přispěl k tomu, aby lidé během doby lépe poznali důstojnost své osoby a aby uzrálo přesvědčení, že v občanské společnosti má být důstojnost osoby chráněna před jakýmkoliv lidským nátlakem v oblasti náboženství.

Svoboda církve

Mezi věcmi, které jsou spjaty s blahem církve, ba s blahem pozemské společnosti, a které se mají vždy a všude zachovávat i hájit před každým bezprávím, je jistě nejdůležitější, aby církev měla takovou svobodu jednání, jakou vyžaduje péče o spásu lidí. Tato svoboda je posvátná, neboť jednorozený Boží Syn jí obdařil církev, kterou získal vlastní krví. Je opravdu církvi tak vlastní, že ti, kdo ji napadají, jednají proti vůli Boží. Svoboda církve je základní zásada ve vztazích mezi církví a veřejnou mocí a celým občanským řádem.

V lidské společnosti a vůči jakékoli veřejné moci vznáší církev nárok na svobodu jakožto duchovní autorita, ustanovená Kristem Pánem, která má z Božího příkazu povinnost jít do celého světa a hlásat evangelium všemu stvoření. Církev si činí nárok na svobodu také jakožto společ-

nost lidí, kteří mají právo žít v občanské společnosti podle předpisů křesťanské víry.

Jen tehdy, jestliže je náboženská svoboda nejen prohlašována slovy nebo pouze zaručena zákony, nýbrž i upřímně uskutečňována, nabývá církev právně i skutečně trvalý předpoklad nezávislosti, nezbytné pro plnění božského poslání, na kterou církevní představitelé ve společnosti stále durazněji vznášeli nárok. Přitom věřící, stejně jako ostatní občané mají právo, aby se jim nebránilo žít podle jejich svědomí. Svoboda církve je tedy v souladu s náboženskou svobodou, kterou je nutno všem lidem a společností přiznat jako právo a zajistit v právním řádu.

(Pokračování)

S V E J E R Á S N Y

*Keď odpočívam v tráve a hľadím na belasé
nebo s bielymi barancami, obklúčený červe-
ným makom, masložitými kvetmi a ihrajúcimi
sa živočíchmi, žasnem nad tvojou fantáziou.*

*Koľko farieb je na tvojej palete; koľko
druhov si rozvrhol, koľko foriem si stváril:*

hory odeté do lesklých ladovcov,

smaragdové moria, slnkom ožiarené roviny.

*Tonisté lesy, čo šumia vetrom, sádila tvoja
ruka. Tvoja ruka posiala i pestré lúky, dala
vzrast plesnivcom na úskalí a riasam na mor-
skom dne. Tvoja fantázia, je nevyčerpatelná.*

*Ďakujem ti, že svet je taký pestrý, mno-
hotvárný a rôznorodý, akoby tvoje všemohúce
ruky hrali posvätnu hru, akoby ty sám mal
radosť z výzdoby tejto zeme.*

*Vesmír je odbleskom tvojej nádhery a krá-
sy a svet odbleskom tvojej lásky.*

(Roth)

Jak naložit se svobodou

"Bůh nás přivedl až k tomuto prahu svobody. To znamená ke svobodě lidské osobnosti, ke svobodě náboženské, ke svobodě církve. Děkujeme za to Bohu i lidem, kteří svými modlitbami a utrpením se připojili k oběti Kristově. Na tomto prahu dostáváme dar, za který jsme odpovědni. S nabytou svobodou je třeba správně naložit. Platí to nejen pro politiku, hospodářství, vědu, kulturu, ale i pro církev. Nežije sama sobě - je ve službách vykupitele lidstva. Církev musí sloužit evangeliem ve všech oblastech lidského života. A církev, to jste vy všichni - klérus i laici. Musíte se dohodnout, abyste nejednali indivi-

duálně, na vlastní pěst.

Buďte si však vědomi toho, že nic nenahradí svědectví vašeho osobního života. A toto všechno svěřme pod ochranu Matky Boží Panny Marie, protože první kroky svobody jsou jako první kroky dítěte. Máme velikou radost ze svobody, ale musíme jít tak, abychom došli a ještě sloužili druhým..."

(Kardinál Macharský, nástupce Svatého otce na krakovském arcibiskupském stolci při svěcení brněnského biskupa otce Vojtěcha Cikrieho.)

H Ř Í C H A J E H O N Á S L E D K Y

* Co je lehký hřích?

Lehký hřích je urážka Boha ve věci méně vážné. Tento hřích neporušuje naše spojení s Bohem, ale oslabuje naši lásku k němu.

Při lehkém hříchu buď urážka sama v sobě není vážná - např. při lži, abychom se vymluvili, nebo při malé krádeži, při malé neúctě vůči Bohu, nebo si hříšník není dostatečně vědom, jak vážný je jeho skutek nebo nedá plný souhlas.

* Může hřích, spáchaný s plným vědomím a souhlasem, být jen lehký?

Ano. Takový hřích se nazývá vědomý lehký hřích. On oslabuje vůli a připravuje cestu k těžkému hříchu. Vědomý lehký hřích zmenšuje důvěrný styk mezi námi a Bohem. Pravidelný lehký hřích nese s sebou velmi nebezpečný stav náboženské vlažnosti.

* Jak víme, že nějaký skutek je hřích?

Naše svědomí nám říká, zda nějaký skutek je dobrý nebo špatný a zda je to těžký nebo lehký hřích.

* Jak poznává svědomí, co je dobré a co je špatné?

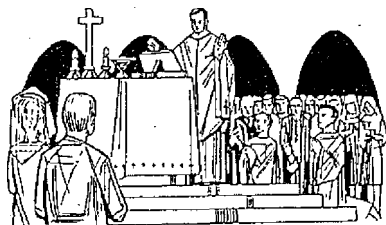
Svědomí je náš rozum pronášející úsudek stran mravních záležitostí. Musí být správně poučen. Těmto správným zásadám nás učí sám Kristus Pán, a to prostřednictvím své církve.

* Může být těžký hřích odpuštěn?

Ano. Bůh odpustí kterýkoliv těžký hřích a třebaš jich bylo sebevíce, jestli jich hříšník opravdově lituje. Když Bůh odpustí hřích, nejen že vrací posvěcující milost a dar nadpřirozené lásky, nýbrž i božský život v míře, v jaké jo hříšník měl před hříchem.

* * *

Ú M Y S L Y na M Š E S V A T Ě

1. Za zemřelou maminku Miloslavu - sl. Dagmar Čermáková s rodinou
 - Za zemř. Jana Valovčíka - jeho manželka
 - Za zemř. Jana Gašparíka - manželka a děti
2. Za zemřelou Rosalii Bartošovu a celou rodinu - rodina Bartošova
 - a zemř. osavu Čermákovu - rod. Krupá
3. Za zemřelého Jerry Kankrlíka - jeho manželka Růžena
 - Za zemřelou Miloslavu Čermákovu - manželé Kubelkovi
4. Za zemřelého Karla Šilhánka Jr. - rodiče K. V. Šilhánkovi
 - Za zemřelou Miloslavu Čermákovu - paní Ida Spíšková a syn
5. Za zemřelého Vlastimila Bílka - jeho manželka a dcery
 - Za zemřelou Zdenku Vašínovu - paní Ida Spíšková a syn
6. Za zdraví, Boží ochranu a požehn. pro manž. Joan a John Škrkoňovy
 - Za zemřelou Miloslavu Čermákovu - rodina pana Otakara Bláhy
7. Za zemř. Dušana Lichnera - jeho Martička, Daniela a Tony Dulovec
 - Za zemřelého manžela Williama - paní Lydia Dobošová
8. Za zemřelého Petra Strenk - Paní Anna Strenk
 - Za zemř. Jana Valovčíka - jeho manželka paní Olga Valovčíková
9. Za živou a zemř. rodinu Kubelkovu z obou stran - manž. Kubelkovi
10. Za zomrelého otca Jozefa Škrkoňa - manž. Janko a Joan Škrkoňovi
 - Za zemřelou Miloslavu Čermákovu - manželé Bunžovi
11. Za živou a zemř. rod. Šurlákovu a Kovačikovu - rodina Kovačikova
12. - Za paní Josefu Molnarovu a její rodinu
13. - Za zemř. Jana Valovčíka - jeho manželka paní Olga Valovčíkova
14. Za zomr. rodičov Máriu a Imricha Šurlákov7ch - rodina Kovačikova
 - Za zemřelého manžela Karla - paní Anna Nádvorníková
15. Za zemřelého manžela a celou rodinu - paní Jarmila Štekrová
 - Za zemřelou Annu Hindrovu - její manžel a dcera
 - Za zemřelou Alžbětu Bergerovu - její manžel
16. Za živé a zemřelé členy rodin Liškovy, Křížovy a Žaludovy -
 - manželé Liškovi
17. Za zemřelé rodiče Jana a Marii Chmelovy - manž. M. a P. Otrubovi
18. Za zemřelou sestru Miladu Havlíkovu - rodina Krupkova
19. Za zemř. Růženu Himlerovu - sestra pí. M. Kanyer a manž. Škrkoňovi
20. Za živou a zemř. rod. Dobošovu a Košíkovu - pí Lydia Dobošová
21. Za zemř. švakra a strýčka Williama Doboše - rodina Čambalova
22. Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro paní Olgu Valovčíkovu
23. Za zemřelého Víta Malíka a celou rodinu - rodina Malíkova
24. Za zemřelého švakra a strýčka Williama Doboše - rodina Čambalova
25. Za živou a zemř. rodinu Čambalovu a Košíkovu - rodina Čambalova
26. Za živou a zemř. rodinu Čambalovu a Košíkovu - rodina Čambalova
27. Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro paní Růženu Sedlaříkovu

28. Za zemřelého Václava Myslivce - jeho manželka
 - Za zemřelého Václava Mazánka - jeho manželka a přátelé
 29. Za zemřelé rodiče, sourozence, příbuzné a dobrodince
 30. Za zemř. Annu Hricovu - pí. Marie Kanyerová a manželé Škrkoňovi

+ + +

M O D L E M E S E Z A N A Š E N E M O C N Ě

ZEMŘELI: Petr Strenk - Miloslava Čermáková, maminka sl. Dagmar Čermákové - a Zdenka Vašinová. Zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: **ABYS NÁM ŠTASTNĚ SHLEDÁNÍ S NAŠIMI ZESNULÝMI DOPŘÁL, PROSIME TĚ, VYSLYŠ NÁS!**

Pan Jaroslav Vašata se dožívá PĚTAOSMDESÁTKY

*paní Cath. Swankara OSMDESÁTKY a pan Antonín Štěpán PADESÁTKY
 Z plna srdce jim blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pánu Bohu
 vyprošujeme donbré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu
 a hojně požehnání.*

V neděli 16. září v 10:15 AM bude sloužit naši krajauskou mši svatou moravský Metropolita a olomoucký pan Arcibiskup Msgr. Dr. František Vaňák. Přivítáme ho při společné snídani po bohoslužbách. Přijďte všichni a přiveďte svoje známé!

Je mezi námi novokněz Otec Jiří Kašný, salesián, rodák zlínský. Příštím rokem přijde mezi nás na trvalo. Ti, kteří už

ho znají, mají ho už rádi. A kdo ho v budoucnu poznáte, jistě ho budete mít rádi také.

SLOVENSKÁ MŠE SVATÁ každou neděli v 10 hodin ráno u sv. Jana Nepomuckého v Manhattaně (1st Ave. a 66th St.)

KRAJANSKÉ BOHOSLUŽBY KAždou neděli v 10:15 ráno u P. Marie Karmelské v Astorii v DOLNÍM

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

KOSTELE. Příležitost ke sv. zpovědi od 9:00 do 9:30 v divadelním sále naproti kostela, kde je po bohoslužbách SPOLEČNÁ SNÍDANĚ a zkouška pěveckého sboru "Velehrad".

* * *

Býkovec v kupcově dlani je vztyčen do výše, ale paže trčí nehybně. Čísi ruka pevně sevřela Abraamovo rámě. Ta ruka patří muži, o hlavu vyššímu než otrokář, světlé vlasy mu splývají na límec, bohatě zdobený zlatem. Lesklý kabátec hájí statnou postavu a po boku se houpá meč. Vznešená tvář je přísně zladěna a modré oči se velitelsky upírají na kupce. U něho stojí hlouček vojinů v kovových helmicích s mečíky po boku.

"Sám kníže Václav," pravil kdosi opodál.

"Proč jsi chtěl, kupče, týrat hochu?" ozval se velitelský hlas.

"O, jasný pane, přešlechetný kníže," blábolí Abraam v rozpacích, "jen malou důtku jsem chtěl udělit tomu chlapci. Utekla já bych byl utrpěl velkou škodu, kdyby jej Kella nebyl přivedl zpět."

"Nuž, máš jej zas a škody tvůj měsíc nepoznal. Schovej karabáč a více netrestej! Škoda, že zlovyk otroctví z mé země nelze vymýtít, ale nelítostného bití netrpím. To si pamatuj!"

"Jak poroučíš, tak učiním," hluboce se uklání Abraam a býkovec hned mizí z dohledu.

Pak se kníže obrátil k chlapci a laskavě jej oslovil: "Kde ses narodil a jak se jmenuješ?"

Hoch je šťasten. Bohatý knížecí šat ho nemate, neboť dobrota, jež září mu vstříc z laskavých očí a kreslí úsměv kolem mužných úst, ta chlapce povzbuzuje k důvěře. Bez bázně mluví s knížetem, jako by hovořil s bratrem.

"Abraam mne koupil v daleké krajině, kde jsem se narodil. V té zemi nevládl kníže. Jí se zmocnili Hunové a zotročili všecek lid. O tom mi vyprávěla matička. Já se již zrodil v otroctví. Otce mi zabil pán, jemuž se protivil. Matka se dřela od slunce východu do noci. Před spánkem na lůžku mně zpívala zbožné písně, kterým se kdysi učila od křesťanských kněží. Náš pán byl pohan, proto sám jsem kněze nikdy neviděl. Ale vím již mnoho o Bohu, o kterém mne učila matička a vyprávěla Jelinka."

"Jsi vlastně křesťanské dítě," přerušil kníže jeho řeč. ...

(Marie Holková: TISÍC TOMU LET)

- Naliehavé otázky, na ktoré môže správne odpovedať jedine zástupca Kristov na zemi.

To je príprava na audienciu u Sv. Otca Leva XIII. A keď mu ces plecía nazrieme do toho, môžeme vidieť, o čo tam asi ide:

- Povolania na kňazský stav sú vždy zriedkavejšie a zriedkavejšie. I tí, ktorí to povolanie majú, sú v ňom veľmi ohrození povinnou vojenskou službou. Tu by sa dalo pomôcť. Dilemna korših povla'a, t é Svätý Otec pápež Pius IX. vrele odporúča a odpustkami obdaril. Cieľom tohto diela je vyhľadávať dospeljších mladíkov, ba i mužov, ktorí majú potrebnú dobrú vôľu, ochotu, nadanie a schopnosti, a dopomáhať im ku kňazskému stavu. Zo skúsenosti viem, že zo sto chlapcov, ktorí šli do škôl s úmyslom, že budú študovať za kňazov, vytrvalo 15-20. U dospelých je práve opak toho. Zo sto vytrvá 80-90. A to je zaiste rozdiel, ktorý nás núti premýšľať.

Ale odpusťte. Zahovorili sme sa. Je 1/8. Cengajú. To je oznam žiakom. Skončili štúdium. Idú na sv. omšu. Don Bosko už zanechal svoj písací stôl a sedí v spovedelnici. Čaká na svojich malých kajúcnikov, pacientov. On je lekár, lekár duší. A spovedelnica je jeho zázračnou pracovňou, ordinačnou sieňou. Od roku 1868 do roku 1886 bývala jeho spovedelnica v prostriedku steny, ktorá delí kostol od sakristie, na tom istom mieste, kde je dnes rozdeľovač elektrického prúdu. Pravdaže, bola to spovedelnica celkom primeraná Don Boskovi. Obyčajná stolička a z dvoch strán kľačadlá. Chlapci prichádzajú, pokľaknú, oprú si hlavu o Don Boska - veď im je predsa otcom - a spovedajú sa. A ako by to jemu bolo ešte primálo, rukou si ich lepšie k sebe privinie a tak počúva, nielen ich spoveď, ale aj klopanie ich srdca, ako čo by mali spolu len jedno srdce a jednu dušu, spojenú v Bohu. Takto spovedá denne primerene asi 50 chlapcov. Ale spovedá veľmi chytro. Chlapci už vedeli, že musia byť úprimní. A boli naučení, čo a ako majú povedať. Don Bosko, vieme, často im vyčítal všetko už z očí. Vetou, dvoma doplnil, ak bolo treba, ich priznanie. Povzbudil nie dlhou rečou, ale viacmenej heslovite, a už dával rozhrešenie. Medzitým sa v kostole slúžila svätá omša. Keď sa blížilo sväté prijímanie, Don Bosko prebehol chovancov svojím zrakom a niektorým dal znak, aby šli pokojne k svätému prijímaniu i bez spovede. Poznal každého a vedel, čo s ktorým robiť. Ostatných spovedal ďalej, a vyspovedal cez jednu sv. omšu zo 20, teda skoro 60 za hodinu.

Keď už vyspovedal všetkých, čo k nemu prišli, vstal, chvíľu sa modlil a potom sa šiel obliecť k sv. omši. Svätá omša nesmela uňho viac trvať ako pol hodiny. Slúžil veľmi pozorne a zobrahe. Na pozorovateľa robil dojem, ako čo by celkom zabudol na svet a patrila len a len

Bohu, ktorého svojim kňazským slovom, obsiahnutou Božskou mocou privolávana oltár. Jeho úctivé pokľakovanie, pobožné vyslovovanie slov, sústredenosť celej jeho bytosti, často i slzy, to všetko poukazovalo na jeho hlbokú zbožnosť a vieru.

Keď volakeďy v Marseille slúžil sv. omšu a prichádzali ľudia, ktorí ho nepoznali, pýtali sa Don Alberu:

- Kto je to ten kňaz, čo tak krásne slúžil sv. omšu? To je istotne nejaký svätý.

Nevedeli, že je to Don Bosko.

(Alberti - Jur. Koza Matejev: DON BOSKO)

* * *

Josef Václav Sládek:

T Ě M N E J M E N Š Í M

Husy, husy,
běloučké husičky,
husy, husy,
bílé husy!

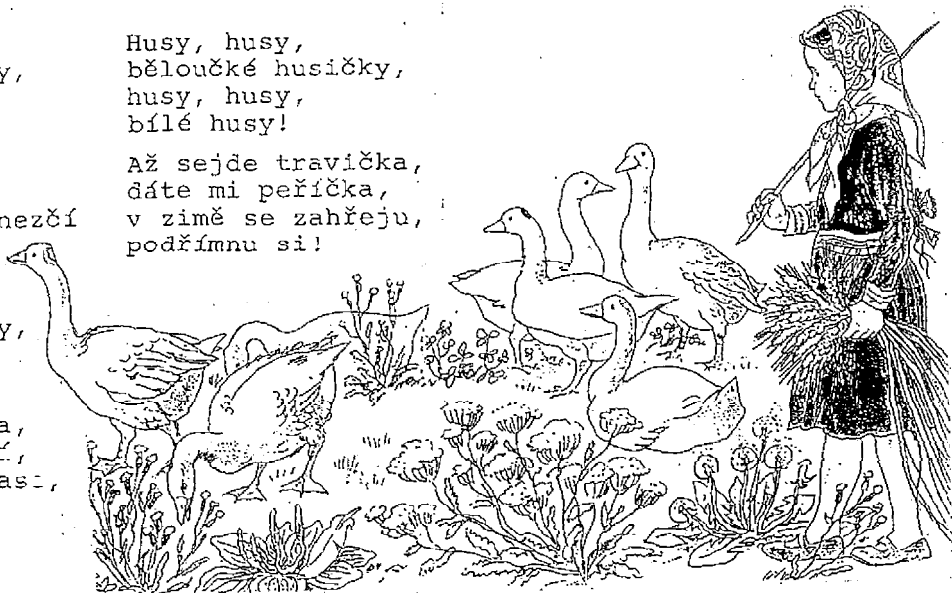
Rády a nerady
musíte do řady,
ta ze všech nejhezčí
napřed musí!

Husy, husy,
běloučké husičky,
husy, husy,
...y!

Ta jedna kleveta,
co poříd šlebeří,
když nic se nepasí,
hladu zkusí.

Husy, husy,
běloučké husičky,
husy, husy,
bílé husy!

Až sejde travička,
dáte mi peříčka,
v zimě se zahřeju,
podřímnu si!

PODPORUJME NAŠE PODNIKY - NAŠE OBCHODNÍKY - NAŠE ŽIVNOSTNÍKY